

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 1Co/218/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8412207094
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Angelovič
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8412207094.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Angeloviča a sudcov JUDr. Daniely Babinovej a JUDr. Mariany Muránskej vo veci žalobcu: R. M., bytom A. E. č. XX, zastúpeného JUDr. Štefanom Kamenickým, advokátom v Spišskej Novej Vsi, Ul. Hviezdoslavova č. 7, proti žalovanej: J. M., bytom J. č. XXX, zastúpenej JUDr. Hedvigou Gallovou, advokátkou v Rožňave, Ul. Čučmianska dlhá č. 2, o zaplatenie 3.571,17 Eur s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 12C 83/2013 - 98 z 16.06.2014 takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalobcovi sa prisudzuje náhrada trov odvolacieho konania vo výške 167 Eur a žalovaná je povinná ju zaplatiť JUDr. Štefanovi Kamenickému, advokátovi, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 3.571,17 Eur s prísl., ako aj trovy konania pozostávajúce zo súdneho poplatku vo výške 214 Eur a trov právneho zastúpenia vo výške 833,48 Eur a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vychádzal zo zistenia, že žalobca nepochybne žalovanej poukázal sumu 3.571,17 Eur na základe právoplatného rozhodnutia súdu, pričom plnenie poskytol v splátkach prostredníctvom právnej zástupkyne žalovanej. Po poskytnutí plnení bolo právoplatné rozhodnutie súdu zrušené rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v dovolacom konaní a vec následne opakovane prejednáva Okresný súd Spišská Nová Ves, ktorý doposiaľ vo veci nerozhodol. Plnenie poskytnuté žalobcom z právneho dôvodu, ktorý dodatočne odpadol, je preto možné považovať za bezdôvodné obohatenie na strane žalovanej. O dôvodnosti pohľadávky žalovanej voči žalobcovi na náhradu škody súd doposiaľ právoplatne nerozhodol a žalobca túto pohľadávku v žalovanou vyčíslenej výške neuznal.

Výrok o úroku z omeškania odôvodnil ustanovením § 517 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z.

Výrok o trovách konania odôvodnil ustanovením § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná.

Poukázala na to, že v žiadnom prípade žalovaná bezdôvodne sa neobohatila, pretože iba prijala plnenie na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré bolo následne zrušené. Dôvodnosť požiadavky žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia závisí od toho, či povinnosť plniť skutočne mal alebo nemal, teda či túto povinnosť by mal aj bez rozhodnutia, ktoré bolo následne zrušené. Zrušením rozhodnutia súdu, na základe ktorého bolo plnené, nie vždy dochádza aj k odpadnutiu právneho dôvodu plnenia, pretože pre posúdenie, či právny dôvod odpadol, je potrebné určiť, aká právna skutočnosť bola dôvodom na zrušenie rozhodnutia. Zrušením rozhodnutia, v zmysle ktorého bolo plnené, dochádza k bezdôvodnému obohateniu len vtedy, ak podľa hmotného práva táto povinnosť plniť neexistovala. V danom prípade išlo o náhradu škody, pričom rozhodnutie súdu o povinnosti nahradiť škodu, ktorá bola žalovanej spôsobená požiarom na jej rodinnom dome, pri ktorom zhorel celý rodinný dom, ako aj všetky veci nachádzajúce sa v dome, malo v tomto prípade deklaratórny, t.j. hmotnoprávny vzťah, ktorý aj zrušením rozhodnutia, a to z dôvodu vytknutia procesného pochybenia súdu, naďalej trvá. Na základe toho navrhla, aby odvolací súd rozsudok zmenil a žalobu zamietol.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej poukázal na to, že žalovaná ako podielová spoluvlastníčka nehnuteľností, ktorú neužívala a podiel v nej previedla, si uplatňovala spolu s ďalšími náhradu škody. Svoj nárok uplatnila aj vo vzťahu k p. A., nakoľko tento prevádzkoval rodinný dom a vybudoval tam saunu, od ktorej podľa znalca najpravdepodobnejšie vznikol požiar. Procesné postavenie žalobcu bolo odvodzované iba zo samotného faktu, že je vlastníkom nehnuteľností a ničím iným. Preto súdy v tomto dlhoročnom spore zamietali žalobu proti žalobcovi (v procesnom postavení žalovaného) až na rozsudok Krajského súdu v Košiciach, ktorý však bol následne zrušený uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v konaní sp. zn. 4Cdo 152/2011. To znamená, že plnenie, ktoré realizoval vo vzťahu k žalovanej bolo na základe právneho dôvodu, ktorý odpadol a žiadna povinnosť náhrady škody z hmotného práva žalobcovi takto nevyplýva. Na základe toho navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1,2 O.s.p. a to bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a zistil, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v potrebnom rozsahu, na základe ktorého správne zistil skutkový stav a vo veci aj správne rozhodol. Skutkové zistenia súdu prvého stupňa zodpovedajú vykonanému dokazovaniu a odôvodnenie rozhodnutia má podklad v zistení skutkového stavu. Na týchto správnych skutkových zisteniach súdu prvého stupňa nič sa nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania.

Podľa § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom, alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadala.

V predmetnej veci bolo nepochybne preukázané, že žalobca bol zaviazaný zaplatiť žalobkyni na základe rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co 74/2009-301 z 24.06.2010 sumu 3.571,17 Eur s prísl. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Cdo 152/2011 z 28.06.2012 bol tento rozsudok Krajského súdu v Košiciach zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie. Krajský súd v Košiciach uznesením z 13.02.2013 zrušil rozsudok súdu prvého stupňa, ktorý pôvodne zmenil a vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie. Na základe predchádzajúceho, vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co 74/2009-301 z 24.06.2010, zaplatil žalobca vyššie uvedenú sumu, pričom túto splácal v splátkach prostredníctvom účtu právnej zástupkyne žalovanej.

Po tom, čo bol rozsudok Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co 74/2009-301 z 24.06.2010 zrušený v zmysle vyššie uvedeného uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, požiadal žalobca žalovanú na zaplatenie predmetnej sumy na jeho účet a to do 7 dní, pričom tejto požiadavke žalovaná nevyhovela.

V zhode so súdom prvého stupňa odvolací súd konštatuje, že boli splnené všetky podmienky pre kvalifikáciu súčasného právneho vzťahu účastníkov ako právneho vzťahu založeného na ustanovení § 451 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, teda vzťahu zodpovednosti za vydanie bezdôvodného obohatenia, a to z dôvodu, že pôvodné plnenie bolo založené na právnom dôvode a rozhodnutí súdu - rozsudku Krajského súdu v Košiciach č.k. 11Co 74/2009-301 z 24.06.2010, ktorý však ako právny dôvod odpadol práve na základe zrušenia tohto rozhodnutia odvolacieho súdu Najvyšším súdom Slovenskej republiky v dovolacom konaní. Nemožno v súčasnosti povedať, že táto platba a finančné prostriedky ňou poskytnuté patria žalovanej, nakoľko o zodpovednosti žalobcu v inom konaní vedenom na Okresnom súde Spišská Nová Ves doposiaľ rozhodnuté nebolo a predchádzajúce rozhodnutia boli zrušené.

Preto v súčasnom štádiu konania nie je možné konštatovať, že by žalobca bol povinný platiť nejaké finančné prostriedky žalovanej titulom náhrady škody, pretože od počiatku predmetného konania vedeného na Okresnom súde Spišská Nová Ves žalobca svoju zodpovednosť za náhradu škody vo vzťahu k žalovanej popiera.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ žalobe vyhovel z dôvodu odpadnutia pôvodného právneho dôvodu plnenia tejto finančnej sumy 3.571,17 Eur zo strany žalobcu v prospech žalovanej a žalovaná má v súčasnosti bezdôvodné obohatenie, ktoré musí vydať, resp. vrátiť žalobcovi.

Preto postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil so zreteľom na to, že správny je výrok napadnutého rozsudku aj o trovách konania a v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd poukazuje na správne a výstižné dôvody nachádzajúce sa v odôvodnení rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktoré si osvojuje.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého žalobca ako účastník, ktorý mal vo veci plný úspech, má nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanej, ktorá ani v dovolacom konaní úspech nemala.

Trovy konania na strane žalobcu v dovolacom konaní pozostávajú z trov právneho zastúpenia, a to z odmeny právneho zástupcu žalobcu za jeden úkon právnej pomoci (vyjadrenie k odvolaniu žalovanej), za ktorý patrí odmena vo výške 131,13 Eur (§ 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. - Advokátskej tarify), k tomu je potrebné pripočítať tzv. režíjny paušál vo výške 8,04 Eur (§ 16 ods. 2 Advokátskej tarify), ako aj DPH vo výške 20 % v sume 27,83 Eur, nakoľko právny zástupca žalobcu je platiteľom tejto dane, čo spolu predstavuje sumu 167 Eur.

V súlade s ustanovením § 149 ods. 1 O.s.p. uložil odvolací súd žalovanej ako neúspešnej účastníčke, aby túto náhradu trov odvolacieho konania zaplatila priamo právnemu zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti rozsudku odvolanie nie je prípustné.